

שתי משניות ליום משנה שלמה

י"ל ע"י משנה שלמה
העמותה להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

מס' עמותה: 580553329

משנה שלמה עמותה
להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

טל': 052-5802345 מייל: mishna.shlema@gmail.com
כתובת: עין שמש 23 גני תקווה 55900

פרויקט שתי משניות ליום - לעילוי נשמת
הרה"ק רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום זצוק"ל כ"ק האדמו"ר מסטפנשט
הרה"ק רבי חיים זאנוויל ב"ר משה זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מריבניץ

"תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: "הליכות עולם לו"
אל תיקרי הליכות אלא הלכות". - רש"י: הלכות - משנה וברייתא, הלכה למשה מסיני.

הלימוד היומי לעילוי נשמת

הגה"ק רבי ראובן הכהן ב"ר האשקי כ"ץ זצ"ל
הרה"ק רבי יצחק בהרה"ק ר' מרדכי מסקוויץ זצ"ל
הגה"ק רבי מאיר בהגה"ק ר' ישר'אל אבוהצ'יק זצ"ל

משנה ה'

רבינו עובדיה מברטנורא

העומד - בעינו בסוף שבוע ראשון, שלא פשה ולא כהה מראיתו.
יכבס - מקום הנגע ויסגיר.
העומד בשני - בסוף שבוע שני לא כהה ולא פשה.
הפוש בזה ובזה - בסוף שבוע ראשון או בסוף שבוע שני.
הכהה בתחילה - כשהובא אל הכהן וראהו וקודם שהסגיר כהה.
יכבס ויסגיר - כאילו כהה בסוף שבוע ראשון.
הכהה - שהיה מתחילה חזק הירקות או האדמימות, ונעשה ירוק בינוני או אדום בינוני.
אינו זקוק לו - אין זקוק להסגירו, וטהור. והלכה כחכמים.
הכהה בראשון יכבס ויסגיר - כאילו לא כהה.
הכהה בשני - דבסוף שבוע שני מצאו שכהה.
קורעו ושורף מה שקרע, וצריך מטלית - לשון טלאי. חתיכת בגד במקום הקרע. דכתיב ואם תראה עוד, ואין עוד אלא מקומו, מלמד שהוא טולה עליו מטלית.
רבי נחמיה אומר כו' - ואין הלכה כרבי נחמיה.

העומד בראשון הנגע העומד בעינו בסוף שבוע ראשון, היינו שהיה בתחילה נגע כגריס בבגד, ירקרק או אדמדם, והסגירו הכהן לשבוע, ובסוף השבוע ראה הכהן שהנגע עמד בעינו, שלא פשה ואף לא כהה מראהו - **יכבס** מקום הנגע **ויסגיר** את הנגע לשבוע נוסף, כמו שכתוב "ואם יראה הכהן והנה לא פשה הנגע בבגד או בשתי או בערב או בכל כלי עור. וצוה הכהן וכבסו את אשר בו הנגע, והסגירו שבעת ימים שנית" (ויקרא יג, ג-נד). **העומד בשני** ואם גם בסוף השבוע השני עמד הנגע בעינו - **ישרף** כל הבגד, כמו שכתוב "וראה הכהן אחר הוכבס את הנגע והנה לא הפך הנגע את עינו והנגע לא פשה, טמא הוא, באש תשרפנו" (שם שם נה). **הפוש בזה ובזה** אם פשה הנגע בסוף שבוע ראשון, או בסוף שבוע שני - הבגד **ישרף** כמו שכתוב "וראה את הנגע ביום השביעי כי פשה הנגע בבגד... אשר יהיה בו הנגע" (שם שם נא - נב). **הכהה בתחילה** אם כשהובא בפעם הראשונה אל הכהן היה הנגע ירקרק או אדמדם, וקודם שהסגירו כהה הנגע, כגון שנעשה ירוק או אדום - **רבי ישמעאל אומר: יכבס ויסגיר** כאילו כהה בסוף שבוע ראשון **ונחכמים אומרים: אינו זקוק לו** אין הכהן זקוק לו להסגירו, אלא פוטרו וטהור. **הכהה בראשון** אם כהה מראהו בסוף שבוע ראשון - **יכבס** מקום הנגע **ויסגיר** לשבוע נוסף, שכן בסוף שבוע ראשון נאמר "ואם יראה הכהן והנה לא פשה הנגע בבגד... וצוה הכהן וכבסו את אשר בו הנגע. והסגירו שבעת ימים שנית" (שם שם, נג - נד), ולא כתוב "לא הפך הנגע את עינו" כמו שנאמר בסוף ההסגר שני, מכאן שאף אם כהה הנגע בסוף שבוע ראשון, כל שלא פשה יכבס ויסגיר. **הכהה בשני** אם בסוף שבוע ראשון עמד בעינו, ובסוף שבוע שני כהה - **קורעו** קורע את מקום הנגע מן הבגד **וישורף מה שקרע** שהואיל ולא כהה הנגע עד סוף ההסגר שני, צריך לשרוף מקום הנגע, **וצריך מטלית** וצריך לתפור מטלית במקום הקרע, שנאמר "ואם ראה הכהן והנה כהה הנגע אחרי הוכבס אותו, וקרע אותו מן הבגד... ואם תראה עוד בבגד" ומשמע אף במקום הנגע שהיה, והרי זה אי אפשר אלא אם כן תפר במקומו מטלית, מכאן שצריך מטלית במקום הקרע, כדי שיהיה ניתן לבדוק אם יראה הנגע עוד במקומו **רבי נחמיה אומר: אינו צריך מטלית** ומה שנאמר "ואם תראה עוד" הרי זה בא לדרשה אחרת, כמו ששנו בבריתא: "בבגד" - יכול שאפילו אם הנגע הוא בשיעור כל שהוא, תלמוד לומר: "עוד" - מה הנגע ראשונה כגריס, אף שניה כגריס.

לעילוי נשמת

מורי ורבי הרה"ק יצחק יגן ב"ר יעקב ורחל זצוק"ל
מור"ר אבי דוד שלום ב"ר שלמה דב וברכה שיפמן ע"ה
הרבנית פעריל דבורה ע"ה בת הרב ישראל צבי יאיר
מרת חיה רויזא בת מוה"ר נטע צבי שלאינגר ע"ה

לקבלת המשנה היומית למייל או לוצאפ ולהנצחות
ניתן לשלוח מייל לכתובת: mishna.shlema@gmail.com
או לשלוח הודעה לנייד: 052-5802345 או: 053-4287288

משנה ו'

רבינו עובדיה מברטנורא

חזר נגע לבגד – במקום אחר מן הבגד. ולא במטלית שנתן על מקום הקריעה.

מציל את המטלית – כששורף את הבגד כולו. כדכתיב ואם תיראה עוד בבגד וגו' ושרף את הבגד. מציל את המטלית, אותו טלאי שנתן על מקום הקריעה מצילו, ואינו שורפו עם הבגד.

חזר למטלית – לאותו טלאי שחיבר בו. **שורף את הבגד** – כאילו חזר בבגד עצמו. אבל המטלית אינו טעון שריפה, אלא אם הוא שלוש על שלוש, מסגיר, ואם עמד בעיניו שבועות שנים או פשה בשבוע ראשון, שורף. ואם פחות משלוש על שלוש אינו מיטמא בנגעים.

הטולה מן המוסגר – שעשה טלאי מחתיכת בגד מוסגר על בגד טהור. ומוסגר קרי לבגד שעמד בעיניו בשבוע ראשון ובשבוע שני כהה, דקורע ממנו הנגע ושורף מה שקרע, ושאר הבגד קרוי מוסגר.

חזר הנגע לבגד המוסגר – שניטלה ממנו חתיכה זו שהיא עתה טלאי לבגד טהור, אף על פי שהבגד המוסגר טעון שריפה כדכתיב ואם תיראה עוד בבגד וגו'.

מציל את המטלית – היינו הטלאי הזה שניטל ממנו ומחובר בבגד טהור, מצילו ואינו שורפו עם הבגד המוסגר.

חזר – הנגע למטלית. לחתיכה זו שניטלה מן המוסגר.

ישרף – המוסגר בכל מקום שהוא, כאילו היתה חתיכה זו מחוברת בו. וחתיכה תשמש הבגד השני שהיא מחוברת בו, בסימנים. שמסגיר עם הבגד השני. דדינו של שני כאילו הנגע בו, בין לענין הסגר בין לענין שריפה וכיבוס וכל דבר. ולאחר ששמשה הבגד השני, אפילו הלך הנגע לגמרי מן החתיכה, טעון שריפה, שהרי משחזר בו הנגע מתחילתו כבר הוזקק לשריפה.

חזר נגע לבגד למקום אחר בבגד, ולא למטלית שתפר במקום הקרע, והרי הבגד טעון שריפה, כמו שנאמר "ואם תראה עוד בבגד... באש תשרפנו" - **מציל את המטלית** ואינו שורפו עם הבגד. **חזר למטלית** חזר נגע למטלית שתפר במקום הקרע - **שורף את הבגד** כאילו חזר הנגע לבגד עצמו. אבל המטלית אינה טעונה שריפה, אלא: אם יש בה שיעור שלוש על שלוש אצבעות, היינו שיעור בגד, מסגירה, ואם עמד הנגע בעינו שני שבועות, או אם פשה בסוף שבוע ראשון שורפה, אבל אם המטלית פחותה משלוש על שלוש, אינה מיטמאה בנגעים כלל, והרמב"ם כותב: "חזר הנגע על המטלית, שורף את הכל" ומשמע מדבריו ששורף אף את המטלית. **הטולה מן המוסגר בטהור** "מוסגר" היינו בגד שנגעו עמד בעיניו בשבוע ראשון וכהה בסוף שבוע שני, שדינו שקורע ממנו מקום הנגף ושורף מה שקרע, ושאר הבגד נקרא 'מוסגר', ובאה המשנה ללמד, שהנוטל מטלית מן הבגד המוסגר, ותופרה בבגד טהור, אזי אם **חזר נגע לבגד** המוסגר - **שורף את המטלית** כשם ששורף את הבגד המוסגר לאחר שחזר לו הנגע, כך שורף את המטלית, לפי שאין זיקתה לבגד המנוגע נפקעת ממנה ע"י חיבורה לבגד טהור, ודינה כאילו חזר בה הנגע, ויש גורסים 'מציל את המטלית' כלומר אע"פ שהבגד המוסגר טעון שריפה, מכל מקום המטלית שניטלה ממנו, והיא מחוברת עכשיו בבגד טהור, אינה נשרפת עם הבגד המוסגר, שחיבורה לבגד הטהור מצילה, **חזר למטלית** חזר הנגע למטלית, לאחר שניטלה מן הבגד המוסגר וחברה לבגד טהור - **הבגד הראשון** המוסגר **ישרף** כאילו היתה המטלית עדיין מחוברת בו, **והמטלית** עצמה, המחוברת לבגד טהור **תשמש את הבגד השני בסימניו** היינו שמסגיר את הבגד השני עם המטלית, כאילו נראה בו נגע בתחילה, ואם נראו במטלית סימני טומאה, שעמד הנגע בעינו שני שבועות, או פשה בשבוע הראשון, אף הבגד השני טעון שריפה, ואם לא נראו סימני טומאה, הבגד השני - טהור, אבל המטלית מכל מקום טעונה שריפה, שהרי משחזר לה הנגע מתחילתה כבר הוזקקה לשריפה.